

Ljeta C-592/19

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2019. gada 2. augusts

Iesniedzējtiesa:

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º05 de Barcelona
(Spānija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 15. jūlijs

Prasītāja:

SI

Atbildētāja:

Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Pamatlietas priekšmets

Pamatlietas priekšmets ir trešās valsts pilsoņa pieteikuma par pastāvīgā iedzīvotāja statusa piešķiršanu noraidīšana kriminālsodāmības esamības dēļ.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamats ir LESD 267. pants.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets būtībā ir noteikt, vai interpretācija, kuru *Tribunal Supremo* [Augstākā tiesa] ir sniegusi valsts tiesiskajam regulējumam par pastāvīgā iedzīvotāja statusa piešķiršanu un saskaņā ar kuru kriminālsodāmības esamība ir pietiekams iemesls, lai noraidītu šī statusa piešķiršanu bez nepieciešamības ķemt vērā citus apstāklus, ir saderīga ar Padomes Direktīvu 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji, konkrētāk, tās 4. pantu un 6. panta 1. punktu.

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2003/109/EK 4. pants un 6. panta 1. punkts ir interpretējami tādējādi, ka jebkāda veida kriminālsodāmība ir pietiekams iemesls, lai atteiktu tiesības uz pastāvīgā iedzīvotāja statusu, neizvērtējot uzturēšanās ilgumu un saiknes ar mītnes valsti esamību?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Savienības tiesību normas

Padomes Direktīva 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (turpmāk tekstā – “Direktīva 2003/109”): 4., 6. un 8. apsvērums, kā arī 1., 4. pants, 6. pants, it īpaši tā 1. punkts, un 7. pants

Savienības judikatūra

Spriedums, 2012. gada 26. aprīlis, Komisija/Nīderlande, C-508/10, EU:C:2012:243: 65. un 75. punkts.

Spriedums, 2012. gada 18. oktobris, *Singh*, C-502/10, EU:C:2012:636, 44. un 45. punkts.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Valsts tiesību normas

Ley Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social [2000. gada 11. janvāra Konstitutīvais likums Nr. 4/2000 par ārvalstnieku tiesībām un brīvībām Spānijā un viņu sociālo integrāciju] (turpmāk tekstā – “*LO 4/2000*”): 32. panta 1. un 2. punkts.

Real Decreto 557/2011, de 20 de abril, por el que se aprueba el Reglamento de la [LO 4/2000], tras su reforma por Ley Orgánica 2/2009 [2011. gada 20. aprīļa Karaļa dekrēts 557/2011, ar ko apstiprina Konstitutīvā likuma [Nr. 4/2000] īstenošanas noteikumus pēc tā grozīšanas ar Konstitutīvo likumu Nr. 2/2009] (turpmāk tekstā – “*RD 557/2011*”): 148. panta 1. punkts un 149. panta 2. punkta f) apakšpunkts un 3. punkts.

Valsts judikatūra

Tribunal Supremo [Augstākās tiesas] spriedums, 2018. gada 5. jūlijs, (1150/2018), saskaņā ar kuru tikai kriminālsodāmības esamība vien ir pamats pieteikuma par pastāvīgā iedzīvotāja statusa piešķiršanu noraidīšanai.

Tribunal Constitucional [Konstitucionālās tiesas] spriedums, 2016. gada 28. novembrī, 201/2016 (kas ir netieši citēts iepriekš minētajā *Tribunal Supremo* spriedumā), kurā ir analizēta dažādu apstākļu izvēršana gadījumā, ja persona tiek izraidīta par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu.

Īss pamatlīetas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 2017. gada 24. septembrī persona SI, kurai ir uzturēšanās un darba atļauja, iesniedza pieteikumu par pastāvīgā iedzīvotāja statusa piešķiršanu. SI ir uz nenoteiktu laiku noslēgts darba līgums un viņa ir reģistrēta sociālā nodrošinājuma sistēmā, kurā viņa atbilstīgi iepriekšējai darba pieredzei uz 2018. gada 3. janvāri ir veikusi iemaksas 3 gadus 4 mēnešus un 12 dienas.
- 2 Pieteikuma izskatīšanas laikā *Dirección General de Policía* [Policijas ģenerāldirektorāts] sniedza negatīvu atzinumu, balstoties uz SI aizturēšanu 2013. gadā Barselonā par dokumentu viltošanu, nenoskaidrojot, vai šīs aizturēšanas rezultātā bija tīcīs ierosināts kriminālprocess. Saskaņā ar *Registro Central de Penados* [Centrālā sodu reģistra] izsniegto izziņu SI ar 2016. gada 17. oktobra spriedumu tika piespriests brīvības atņemšanas sods uz 11 mēnešiem par 2011. gadā izdarīto noziedzīgo nodarījumu - publisku dokumentu viltošana. Brīvības atņemšanas sods tika piemērots nosacīti uz 2 gadiem, sākot no sprieduma pasludināšanas dienas, tādējādi sods tīktu galīgi izciests 2018. gada 17. oktobrī.
- 3 Ar 2017. gada 30. oktobra lēmumu *Subdelegación del Gobierno en Barcelona* [Spānijas valdības apakšpārstāvniecība Barselonā] noraidīja SI pieteikumu par pastāvīgā iedzīvotāja statusa piešķiršanu, balstoties uz iepriekšējo policijas negatīvo atzinumu un kriminālsodāmības esamību, kas atbilstīgi *OL 4/2000* 57. panta 2. punktam var būt izraidīšanas iemesls. Par šo lēmumu SI iesniedza iesniegumu par administratīvā akta apstrīdēšanu, kurš ar 2018. gada 13. marta lēmumu tika noraidīts.
- 4 SI par šo lēmumu iesniedza pieteikumu administratīvajā kārtībā, kas ir šīs prejudiciālās tiesvedības pamatā.

Pamatlīetas pušu galvenie argumenti

- 5 Pirms sprieduma pasludināšanas iesniedzējtiesa uzklausīja putas par iespēju uzdot Eiropas Savienības Tiesai prejudiciālu jautājumu. Prasītāja neiesniedza nekādus apsvērumus šajā ziņā un *Subdelegación del Gobierno*, atbildētāja, iebilda pret lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanu, jo šīs jautājums jau esot tīcīs atrisināts.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

REGULĒJUMS SPĀNIJAS TIESĪBĀS

- 6 *LO 4/2000* 32. pantā ir noteikts, ka pastāvīgas uzturēšanās tiesības ir personām, kurām ir bijusi pagaidu uzturēšanās atļauja Spānijā 5 nepārtrauktus gadus un kuras atbilst nosacījumiem, kas ir paredzēti noteikumos. Savukārt *RD 557/2011* 149. panta 2. punkta f) apakšpunktā ir noteikts, ka pieteikumam par pastāvīgā iedzīvotāja statusa piešķiršanu ir jāpievieno izziņa par kriminālsodāmību, kurā nevar būt kriminālsodāmības par Spānijas tiesību sistēmā paredzētiem noziedzīgiem nodarījumiem [izziņa par nesodāmību]

PRETRUNAS JUDIKATŪRĀ UN TRIBUNAL SUPREMO 2018. GADA 5. JŪLIJA SPRIEDUMS (1150/2018)

- 7 Spānijas tiesas ir pretrunīgi interpretējušas iepriekšējos punktos izklāstītos tiesību aktus. Galvenokārt bija šādi pretrunīgi viedokli: viens bija tehnisks, uzskatot, ka uzturēšanās atļaujas izsniegšana ir noraidāma, ja pastāv kriminālsodāmība; otrs bija vērtējošs, kas nozīmēja attiecīgās personas situācijas individualizētu izskatīšanu, kas paredz to ietekmējošo faktu un sodu izvērtēšanu ar mērķi noteikt, vai tie uzturēšanās atļaujas piešķiršanas brīdī rada patiesus, tūlītēju un pietiekami nopietnu apdraudējumu, kas skartu sabiedrības pamatintereses; citas tiesas izskatīja, ka nav nepieciešams pārbaudīt pieteicēju kriminālsodāmību, jo tā nav uzskatāma par prasību uzturēšanās atļaujas saņemšanai.
- 8 *Tribunal Supremo* 2018. gada 5. jūlija spriedumā 1150/2018 lēma par šo jautājumu un atzina, ka kriminālsodāmības esamība vien ir pamats pieteikuma par pastāvīgā iedzīvotāja statusa piešķiršanu noraidīšanai.
- 9 Minētā tiesa uzskatīja, ka tas, ka *RD 557/2011* 149. panta 2. punkta f) apakšpunktā ir prasīts iesniegt izziņu par sodāmību, kurā ir uzskaitītas kriminālsodāmības par Spānijas tiesību sistēmā paredzētiem noziedzīgiem nodarījumiem, nosaka prasību par nesodāmību. Tā atzina, ka nav loģiski pagaidu uzturēšanās atļaujas piešķiršanai prasīt nesodāmību un tomēr [arī] labvēlīgāka statusa iegūšanai šāda prasība nav noteicoša. Tā uzskatīja arī, ka šī interpretācija nav pretrunā Direktīvai 2003/109 un secināja, ka trešo valstu pilsoņi, kas vēlas iegūt un saglabāt pastāvīgā iedzīvotāja statusu, nedrīkst apdraudēt sabiedrisko kārtību vai sabiedrības drošību, kas ir gadījumi, kuros varētu tikt ietverta kriminālsodāmība. Minētā tiesa, pamatojoties uz *Tribunal Constitucional* judikatūru un normu par pastāvīgo iedzīvotāju izraidišanu teksta formulējumu, konstatēja, ka, lai gan šajā pēdējā gadījumā ir nepieciešams izvērtēt vairākus apstāklus, šāda izvērtēšana nav tieši noteikta pastāvīgās uzturēšanās atļaujas izsniegšanas gadījumā, un atzina, ka ir uzskatāma par samērīgu lielāku stingrību prasībās un noteikumos, kas ir nepieciešami, lai iegūtu pastāvīgā iedzīvotāja statusu, nekā [prasību stingrība] tāda ārvalstnieka izraidišanai, kam jau ir šāds statuss.

IESNIEDZĒJIESAS APSVĒRUMI

- 10 Iesniedzējiesa uzskata, ka pastāv acīmredzama pretruna starp Direktīvu 2003/109 un Spānijas tiesisko regulējumu, kas ir uzsvērts *Tribunal Supremo* iepriekš minētajā tā interpretācijā spriedumā 1150/2018.
- 11 Tās ieskatā, *Tribunal Supremo* spriedumā 1150/2018 ir paredzēta plaša aizsardzība pastāvīgajiem iedzīvotājiem, bet ne pieteikumu par šāda statusa piešķiršanu iesniedzējiem, neraugoties uz to, ka galvenajam kritērijam, lai iegūtu pastāvīgā iedzīvotāja statusu, būtu jābūt uzturēšanās laikam, kā tas ir noteikts Direktīvas 2003/109 6. apsvērumā. Lai arī šīs direktīvas 6. pantā ir paredzēta iespēja atteikt šī statusa piešķiršanu sabiedriskās kārtības un sabiedrības drošības apsvērumu dēļ, tajā šajā ziņā tāpat ir noteikts, ka, pieņemot attiecīgo lēmumu, dalībvalstij ir jāapsver pārkāpuma pret sabiedrisko kārtību vai sabiedrības drošību veids un nopietnība vai apdraudējums, ko rada attiecīgā persona, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā uzturēšanās ilgumu un saikni ar mītnes valsti.
- 12 Tomēr *Tribunal Supremo* sniegtajā interpretācijā nav ņemts vērā pārākums, kas ar direktīvu ir tīcis piešķirts uzturēšanās faktam, un tajā ir paredzēts izslēdzošs kritērijs: jebkādas kriminālsodāmības esamība, vai tā būtu par sevišķi smagu, mazāk smagu vai mazsvarīgu noziegumu, izraisa pieteikuma par pastāvīgā iedzīvotāja statusa piešķiršanu noraidīšanu, neveicot nekādu pieteikuma iesniedzēja pārējo personīgo apstākļu izvērtējumu, kā tas ir prasīts Direktīvas 2003/109 6. panta 1. punkta otrajā daļā.,
- 13 Tādējādi iesniedzējtiesas ieskatā, ja valsts tiesību akti tiek piemēroti atbilstoši *Tribunal Supremo* spriedumā 1150/2018 sniegtajai interpretācijai, nevar tikt veikts pilnīgi nekāds pieteikuma iesniedzēja personiskās situācijas un darba saīšu, kā arī soda izpildes statusa (apturēts vai izpildīts), izdarītā noziedzīgā nodarījuma vai jebkādu citu apstākļu izvērtējums, kamēr iepriekš piemērotais kriminālsods nav tīcis dzēsts.

DAR